

Ονομάζομαι Πάνος Θεοφανέλλης και είμαι Γενικός Διευθυντής της Ένωσης Ελλήνων Παραγωγών Ηχογραφημάτων, δηλαδή με απλά λόγια της Ένωσης των Ελληνικών δισκογραφικών εταιριών. Η Ένωσή μας έχει μέλη αυτή τη στιγμή 27 δισκογραφικές εταιρίες που είναι είτε αμιγώς Ελληνικές ή αποτελούν παραρτήματα διεθνών δισκογραφικών εταιριών. Ταυτόχρονα αποτελούμε το Ελληνικό τμήμα της Διεθνούς Ομοσπονδίας της Φωνογραφικής Βιομηχανίας, γνωστής σαν IFPI, που εκπροσωπεί πάνω από 1.400 δισκογραφικές εταιρίες σε περισσότερες από 70 χώρες στον κόσμο.

Οι σκοποί του IFPI είναι λίγο πολύ γνωστοί:

- Η δημιουργία ενός πλαισίου δίκαιων κανόνων αγοράς
- Η εξασφάλιση επαρκούς και σύγχρονης νομοθεσίας για την προστασία της μουσικής
- Η προώθηση της αξίας της μουσικής τόσο στις τοπικές οικονομίες όσο και στην κοινωνική και πολιτιστική ζωή μας
- Και, το λιγότερο αγαπημένο μας, η καταπολέμηση της μουσικής πειρατείας.

Το τελευταίο το αναφέρω σαν το λιγότερο αγαπημένο μας γιατί θα προτιμούσαμε να αναλωνόμαστε σε πολύ πιο παραγωγικά και ωφέλιμα για τη μουσική πράγματα, ως μέλη μίας κοινωνίας που θα αντιμετώπιζε τους δημιουργούς και τους καλλιτέχνες με περισσότερο σεβασμό.

Το αντικείμενο αυτού του Συνεδρίου όμως είναι διαφορετικό και δεν θα ήθελα να σας κουράσω με τα παράπονά μας για το Κράτος, την ελλιπή και μη εφαρμοζόμενη νομοθεσία, τον οικονομικό αλλά και παραγωγικό μαρασμό της Ελληνικής μουσικής και τους χιλιάδες άνεργους πλέον συναδέλφους μας.

Η μουσική βιομηχανία ήταν και είναι επιρρεπής στο να παρακολουθεί και να αγκαλιάζει τις τεχνολογικές εξελίξεις. Απόδειξη αποτελεί η μετάβασή μας από το φωνόγραφο στο βινύλιο, κατόπιν στο CD και πλέον στο mp3.

Αυτό που πάντα προσπαθούμε να εξηγήσουμε στον κόσμο είναι ότι επί της ουσίας οι δισκογραφικές εταιρίες δεν πουλάνε κάποιο εμπόρευμα. Όταν αγοράζετε ένα CD από ένα κατάστημα διαθέτει βέβαια κάποια συσκευασία, συνοδεύεται από έντυπο φωτογραφικό υλικό και είναι ένα πλαστικό δισκάκι που τοποθετείτε στο CD player. Όμως το μαγικό ταξίδι ξεκινά τη στιγμή ακριβώς που θα πατήσετε το κουμπί για να ακούσετε τη μουσική. Και είναι αυτό ακριβώς το άυλο πράγμα, το συναίσθημα που θα σας δημιουργήσει η μουσική, για το οποίο πασχίζουν όλοι αυτοί που βοήθησαν για να είναι το CD αυτό προσιτό σε εσάς.

Στην ψηφιακή εποχή, η μουσική βιομηχανία κατάφερε πλέον να απαλλαγεί από τον υλικό της μανδύα και να προχωρήσει στην

διανομή της μουσικής που παράγει με την πιο λιτή δυνατή μορφή της, το ψηφιακό αρχείο, με γνωστότερο τύπο του το mp3.

Για το λόγο αυτό, αυτή τη στιγμή που σας μιλάω υπάρχουν εκατοντάδες νόμιμες, εξαιρετικά χαμηλού κόστους, υπηρεσίες αγοράς μουσικής μέσα από το Διαδίκτυο. Για να είμαστε ειλικρινείς η μουσική βιομηχανία ακολούθησε στον τομέα αυτό τις πρωτοποριακές ιδέες άλλων. Δυστυχώς οι ιδέες αυτές χρησιμοποιήθηκαν με κακό τρόπο μέχρι τώρα και πρέπει όλοι να αντιληφθούμε ότι η μουσική πειρατεία πρέπει να σταματήσει εδώ και τώρα.

Μπορεί η ψηφιακή μορφή της μουσικής να μην έχει κόστος συσκευασίας, αποθήκευσης και διανομής. Γι αυτό το λόγο και έχει πολύ μικρότερη τιμή. Όμως οι συνθέτες και οι στιχουργοί εξακολουθούν να παράγουν. Οι τραγουδιστές και οι μουσικοί εξακολουθούν να περνούν ατελείωτες ώρες μέσα σε studio, παρέα με τους ηχολήπτες. Και οι εταιρίες εξακολουθούν να προσπαθούν να σας ενημερώσουν για τις νέες παραγωγές, οι οποίες πρέπει να φτάσουν σε εσάς γρήγορα και στην υψηλότερη δυνατή ποιότητα.

Όλοι αυτοί και πολύ περισσότεροι, που για οικονομία χρόνου παρέλειψα να αναφέρω, ασχολούνται επαγγελματικά με τη

μουσική και έχουν κάθε δικαίωμα να αμειφθούν για την εργασία τους, ακριβώς όπως όλοι εσείς. Το μεγαλύτερο εμπόδιο που βρίσκεται ανάμεσα στην προσφορά τους και την αμοιβή τους είναι η πειρατεία μέσω Διαδικτύου, είτε υπό τη μορφή υπηρεσιών ανταλλαγής αρχείων (peer-to-peer), είτε μέσα από ιστοσελίδες, chat rooms, υπηρεσίες IRC κλπ.

Πέρα όμως από την ανησυχία μας σαν επαγγελματίες του μουσικού κλάδου, για την κακή χρήση των υπηρεσιών του Διαδικτύου, δεν μπορούμε να μην ανησυχούμε και σαν απλοί πολίτες ή σαν γονείς. Δεν υπάρχει λόγος να σας κουράσω με στατιστικές και έρευνες που μιλάνε για κάτι που ήδη γνωρίζετε και φοβόσαστε. Οι ίδιες ακριβώς τεχνολογίες, τα ίδια προγράμματα και οι ίδιες διαδικασίες που επιτρέπουν σε κάποιον χρήστη του Internet να έρθει σε επαφή με άλλα άτομα για παράνομη ανταλλαγή αρχείων μουσικής, προγραμμάτων ή ταινιών είναι οι πύλες που επιτρέπουν την είσοδο στον υπολογιστή μας σε άτομα με κακόβουλες προθέσεις. Η λίστα είναι ατελείωτη:

- Ιοί που καταστρέφουν τα αρχεία του υπολογιστή μας
- Κρυφά προγράμματα που ψάχνουν για τα προσωπικά μας δεδομένα
- Προγράμματα υποκλοπής κωδικών πρόσβασης σε τραπεζικούς λογαριασμούς και άλλες εμπιστευτικού χαρακτήρα υπηρεσίες

- Καταγραφείς των αγοραστικών μας συνηθειών και των προτιμήσεων μας σε πληροφορίες που αντλούμε από το Internet, με σκοπό τον μετέπειτα καταιγισμό μας με ενοχλητικά διαφημιστικά
- Και, φυσικά, άρρωστα μυαλά που μεταμφιέζουν φωτογραφίες ή βίντεο με πορνογραφικό υλικό, σκηνές βίας ή επικίνδυνες πληροφορίες (όπως η κατασκευή εκρηκτικών μηχανισμών) σε αρχεία μουσικής και τα διαθέτουν αδιακρίτως.

Είναι γνωστά και δυστυχώς πολύ συχνά τα φαινόμενα όπου τα υποψήφια θύματα παιδοφιλίας και παιδικής πορνογραφίας εντοπίζονται μέσα από διάφορα chat rooms. Οι παιδόφιλοι εμφανίζονται σαν απλοί χρήστες με ψευδή στοιχεία και ενδιαφέροντα με σκοπό να προσεγγίσουν τα υποψήφια θύματά τους.

Μέσα από τη δουλειά μας και στην προσπάθειά μας να προασπίσουμε τα συμφέροντα της μουσικής και να καταπολεμήσουμε τη μουσική πειρατεία ερχόμαστε στη δυσάρεστη θέση να εντοπίζουμε σε καθημερινή βάση υλικό που πραγματικά μας κάνει να ανατριχιάζουμε.

Δεν θα πέσουμε στην παγίδα να καταδικάσουμε το Internet στην πυρά. Η πληροφορία και η επικοινωνία, η γνώση και η

διασκέδαση που μπορεί να μας προσφέρει δεν έχουν όρια. Είναι ένα πολύτιμο εργαλείο, ένας ολόκληρος κόσμος ελεύθερης έκφρασης, ενημέρωσης και ψυχαγωγίας, που όμως οφείλει να προστατευθεί και συνάμα να προστατεύει τους χρήστες του και τα δικαιώματα αυτών που δημιουργούν το υλικό που παρέχει.

Ναι, η μουσική πειρατεία είναι μία μάστιγα. Πρέπει να αντιμετωπιστεί για να αποδείξουμε ότι είμαστε πολίτες που σέβονται τον κόπο των άλλων, ότι στηρίζουμε την καλλιτεχνική δημιουργία και τον πολιτισμό και ότι πραγματικά αγαπάμε την ίδια τη μουσική και θέλουμε να ζήσει.

Παράλληλα έχουμε χρέος όλοι εμείς που θιγόμαστε είτε σαν επαγγελματίες είτε σαν πολίτες να συστρατευθούμε και να απαιτήσουμε την εκλογικευμένη οριοθέτηση και προστασία του Διαδικτύου.

Το κράτος οφείλει να μας προστατεύσει όλους με τον εκσυγχρονισμό της υπάρχουσας, πεπαλαιωμένης και αναχρονιστικής νομοθεσίας που περιορίζει τη δυνατότητα των αρχών να χτυπήσουν τις κακόβουλες διαδικτυακές ενέργειες στη ρίζα τους. Με νόμους που χρονολογούνται από το 1994, όπως ο 2225 περί προστασίας του απορρήτου των επικοινωνιών, όταν το Διαδίκτυο αποτελούσε στην Ελλάδα μία λέξη άγνωστη δεν μπορούμε να ανταποκριθούμε στις σημερινές

απαιτήσεις. Δεν ζητάμε τον περιορισμό των προσωπικών ελευθεριών ούτε την καταστρατήγηση θεμελιωδών δικαιωμάτων όπως τα προσωπικά δεδομένα και το απόρρητο των τηλεπικοινωνιών. Όμως ζούμε σε μία δημοκρατική χώρα και όπως έχουν ήδη εύστοχα παρατηρήσει σοφότεροι από εμένα, οι δημοκρατικές ελευθερίες κάποιου ατόμου οριοθετούνται μόνο από τις ελευθερίες κάποιου άλλου.

Ζητάμε την αρωγή του κράτους στην εξασφάλιση μιας ασφαλούς, ηθικά αποδεκτής και νόμιμης πλοήγησης στο Internet. Και ζητάμε παράλληλα και τη δική σας συναίνεση και βοήθεια σε αυτό, προς όφελος όλων μας.

Σας ευχαριστώ για το χρόνο σας.